

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af skattelovgivningen. (Undladelse af beskatning af visse sociale ydelser).

Fremsat den 22. april 1971 af *Hanne Reintoft*.

Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag, hvorefter sociale ydelser — med deres nuværende beregningsgrundlag — ikke beskattes.

Bemærkninger til forslaget.

De sociale ydelser, forslaget sigter til, gælder dagpengeydelse i henhold til sygeforsikringsloven, ulykkesforsikringsloven, lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. samt ydelser efter forsorgsloven, revalideringsloven og mødrehjælpsloven.

Disse ydelser er ikke for øjeblikket af en sådan art, at de kan betragtes som egentlige erstatningsydelse for tabt arbejdsfortjeneste, d.v.s. bortfald af normal indtægt, men beregnes stadig som en transbestemt ydelse, der ikke stiller ydelsens modtager som normal lønmodtager.

Begrundelsen for normalt skattetræk vedrørende disse ydelser er således ikke til stede, skønt det ville være en sundere politisk tanke, at man ydede virkelig kompensation for indtægtstab og derefter behandlede ydelserne som normal lønmodtagerindtægt.

Indtil dette politiske mål er opnået, er ydelserne så minimale, at de sænker de pågældendes levestandard til eksistensminimum og skattetrykket kommer til at betyde en katastrofal sænkning i en i forvejen utilstrækkelig levestandard.

Principielt ønsker mit parti fuld erstatning for indtægtstab samt skattepolitisk en forhøjelse af den skattefri bundgrænse, men for øjeblikket vil ovenstående forslag til folketingsbeslutning være en nødvendig politisk løsning.

Dertil kommer, at den nuværende ordning for det første er en hård belastning for kommunerne, der skal foretage skatteberegningen — det samme kan anføres for arbejdsløsheds-kasserne — og for det andet belastes forholdet mellem den sociale institution og den sociale klient derved, at en i forvejen urimelig lav social ydelse skal forringes ved skattetræk.